

junkturbestemte statstilskud til regulering af den amtskommunale grundskyld for landbrugsejendomme opkræves grundskylden inden for samme amtskommune med forskellige promiller for henholdsvis landbrugsejendomme og andre ejendomme. Det nævnte tilskud udgør 1,2 mill. kr. for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien er mindre end 4,5. I skatteåret 1959-60 udgjorde tilskudet således 25,2 mill. kr. og i 1960-61 22,8 mill. kr. I skatteåret 1959-60 varierede de amtskommunale grundskyldpromiller for landbrugsejendomme mellem 10,04 og 21,9, medens promillerne for andre ejendomme varierede mellem 13,86 og 27,32. Den gennemsnitlige promille var 15,78 for landbrugsejendomme og 20,58 for andre ejendomme. I skatteåret 1960-61 varierer de amtskommunale grundskyldpromiller for landbrugsejendomme mellem 9,52 og 22,14 og for andre ejendomme mellem 13,21 og 28,26.

2. Ejendomsskylden.

Ejendomsskylden til amtskommunerne er ikke fikseret. Grundlaget for beregningen er — ligesom ved beregningen af den sognekommunale ejendomsskyld — den til enhver tid værende forskelsværdi (ejendomsværdi ÷ grundværdi), men inden den amtskommunale ejendomsskyld beregnes, fradrages yderligere påny et beløb svarende til grundværdien samt et af amtsrådet for 4 år ad gangen inden for visse grænser fastsat beløb pr. ejendom og et fradrag pr. lejlighed udover én. Fradraget pr. ejendom er af amtsrådene for 4-års perioden 1. april 1959-31. marts 1963 fastsat til mindst 15 000 kr. og højst 25 000 kr., og fradraget pr. lejlighed udgør for skatteåret 1960-61 3 000 kr. Ved lov nr. 277 af 7. juli 1960 er lejlighedsfradraget med virkning fra 1. april 1961 forhøjet til 4 000 kr., og der er fastsat nye grænser, inden for hvilke amtsrådet skal fastsætte ejendomsfradraget, således at det får virkning for de to sidste år af indeværende 4-års periode. Ejendomsfradraget skal mindst udgøre 18 000 kr. og højst 35 000 kr. Som følge af beregningsmåden med det dobbelte grundværdifradrag og det faste ejendomsfradrag er praktisk taget ingen landbrugsejendom pålignet amtskommunal ejendomsskyld. Ejendomsskyldpromillen skal udgøre $\frac{3}{8}$ af grundskyldpromillen for ikke-landbrugsejendomme.

II. Lovforslagets formål og indhold.

Som det fremgår af foranstående oversigt over de gældende regler for den kommunale ejendomsbeskatning, er der store forskelle i ejendomsbeskat-

ningen i bykommunerne og i landkommunerne, ligesom der er betydelige forskelle i ejendomsbeskatningens niveau i landkommunerne. Det samtidig forelagte forslag til lov om den amtskommunale beskatning samt nærværende forslag tager i første række sigte på, dels at mindske forskellene i ejendomsbeskatningen mellem by og land, dels at tilvejebringe større ensartethed i den sogne- og amtskommunale ejendomsbeskatning.

For det første foreslås ejendomsskylden til såvel sogne- som amtskommuner fikseret efter tilsvarende retningslinjer, som ejendomsskylden er fikseret efter i bykommunerne, og samtidig foreslås den fikserede ejendomsskyld såvel i bykommunerne som i landkommunerne aftrappet over en 28-årig periode.

For det andet foreslås den resterende del af den amtskommunale udskrivning fordelt med halvdelen på grundskyld og halvdelen på sognekommunerne, og amtskommunernes adgang til at udskrive grundskyld begrænset således, at amtskommunal grundskyld ikke kan udskrives med mere end 14 promille.

For det tredje foreslås der fastsat bestemte grænser for sognekommunernes udskrivning af grundskyld, derved at grundskyldpromillen ikke må fastsættes lavere end 12 eller højere end 35.

Ved fikseringen af ejendomsskylden til sogne- og amtskommunerne opnås bl. a., at den eksisterende forskel i beskatningen af nybygninger og bygningsforbedringer i henholdsvis bykommunerne og landkommunerne bringes til ophør. Ved gennemførelsen af forslaget om fiksering vil ethvert fremtidigt byggeri være fritaget for ejendomsskyld, hvadenten byggeriet foretages i byerne eller på landet. For så vidt angår bygninger, der er vurderet før 12. almindelige vurdering, vil der dog stadig være forskel på by og land, idet det i byerne er de før 11. almindelige vurdering foretagne ansættelser, der er lagt til grund for den fikserede ejendomsskyld, medens det efter nærværende forslag vil være de før 12. almindelige vurdering foretagne ansættelser, der lægges til grund i landkommunerne. Dette indebærer, dels at bygninger opført i tiden fra 1. oktober 1955 til 31. august 1959 beskattes i landkommunerne, men ikke i bykommunerne, dels at de værdier, der ligger til grund for fikseringen, gennemgående vil være højere i landkommunerne end i bykommunerne.

Det vil være en følge af fikseringen, at eventuelle fremtidige stigninger i udskrivningen vil falde på de andre udskrivningsgrundlag, ligesom mindreindtægt af ejendomsskyld dels på grund af den samtidig foreslåede gradvise aftrapping af den fikserede ejendomsskyld, dels på grund af reguleringer m. v. af den fikserede ejendomsskyld vil bevirke tilsva-